

šího vysvitne. Se zřetelem k této skutkové náležitosti přestupku podle § 516 tr. zák. namítá však zmateční stížnost právem neúplnost rozsudku, správněji nedostatek logických důvodů pro zjištění, zda a kterak obžalovaný zavdal svým činem příčinu k veřejnému pohoršení. Rozsudek nalézacího soudu uvádí k tomu jen tolik, že si obžalovaný musil býti vědom, zejména vzhledem k mládí Jiřiny G-ové, že tato o činu nesmlčí, že se tak čin dostane do veřejnosti a může zavdati příčinu k veřejnému pohoršení. Způsobilstv smilného činu ke vzbuzení veřejného pohoršení je naplněna v případech, kde smilný čin, jako v souzeném případě, nebyl spáchán veřejně, teprve, byl-li spáchán za okolností, kde si pachatel musil býti vědom možnosti, že se o něm dozví větší počet lidí (rozh. sb. n. čís. 1741). Z pouhého zjištění vědomí pachatelova, že mladistvá Jiřina G-ová o činu nesmlčí, neplyne logicky nutně vědomí, že se o činu dozví větší počet lidí. Vždyť, nehledíc k tomu, že se podle obsahu spisů Jiřina G-ová ani své matce nesvěřila a ani u soudu o činu nevypovídala, nelze z pouhého nesmlčení (snad jedné osobě) bez zjištění jiných okolností nutně usuzovati na možnost, že se o činu dozví větší počet lidí, naopak mohou býti po případě okolnosti, které přímo vylučují, že by pachatel s takovou možností mohl a musil počítati. Byly-li tu snad okolnosti toho či onoho rázu, nutno teprve zjistiti při novém hlavním přeličení, bez něhož se nelze obejít, takže nemůže nejvyšší soud sám rozhodnouti o tom, zda je onen zákonný znak přestupku podle § 516 tr. zák. naplněn, což jediné zmateční stížnost popírá hmotně-právními důvody zmatečnosti podle čís. 9 a) a 10 cit. §. Bylo proto zmateční stížnost, pokud čelí i proti odsouzení pro zločin zprznění, zamítnouti podle § 4, čís. 1, 2 nov. k trestnímu řádu z roku 1877/78 již v zasedání neveřejném; pokud však čelí proti odsouzení pro přestupek § 516 tr. zák., bylo ji za souhlasu generální prokuratury za ostatních předpokladů § 5 novely k trestnímu řádu z roku 1877/78. vyhověti již v zasedání neveřejném a uznati, jak ve výroku uvedeno.

Čís. 3566.

Provedení zmateční stížnosti, sepsané s obžalovaným protokolárně u okresního soudu, jest pokládati za včasné podané jen tenkrát, bylo-li tímto soudem ve lhůtě § 285 tr. ř. nejen sepsáno, nýbrž i odevzdáno poštovní dopravě.

(Rozh. ze dne 22. srpna 1929, Zm I 506/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 1. března 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 176 II a), b) tr. zák.

Důvody:

Obžalovaný ohlásil včas zmateční stížnost a žádal o doručení opisu rozsudku, který mu byl doručen dne 1. června 1929. Dne 4. června 1929

došlo k soudu nalézacímu provedení zmateční stížnosti spojené se žádostí za obnovu trestního řízení. Poněvadž toto provedení nebylo opatřeno podpisem obhájce, vrátil nalézací soud provedení zmateční stížnosti stěžovateli s vyzváním, by je podle § 1 bod 3. zák. čís. 3/78 ř. zák. do tří dnů znovu předložil s podpisem oprávněného obhájce, jinak že k němu nebude vzat zřetel. Podle záznamu kanceláře bylo toto usnesení vypraveno dne 6. června 1929. Ačkoli doruční lístek ve spisech není, jest z toho, že se obžalovaný dne 8. června 1929 dostavil k okresnímu soudu v Podbořanech a tam vrácenou mu zmateční stížnost znovu předložil, zřejmě, že mu ono soudní usnesení bylo doručeno nejpozději dne 8. června 1929. Obžalovaný prohlásil téhož dne do protokolu u řečeného soudu, že nemá peněz na zaplacení advokáta, že proto žádá, by zmateční stížnost byla sepsána protokolárně, a v tomto protokolárním sepsání vytkl jako důvody zmatečnosti neúplnost řízení, označenou § 281 písm. b) tr. ř., a nepřislušnost soudu. Tento s obžalovaným sepsaný protokol byl okresním soudem v Podbořanech dne 12. června 1926 zaslán soudu nalézacímu, kam došel dne 14. června 1929. Poněvadž žádaný opis rozsudku byl obžalovanému doručen dne 1. června 1929, uplynula osmidenní lhůta k provedení zmateční stížnosti, stanovená § 285 tr. ř., dnem 9. června 1929, pokud se týče vzhledem k tomu, že toho dne byla neděle, ve smyslu § 6 tr. ř. dnem 10. června 1929. Provedení zmateční stížnosti, sepsané s obžalovaným protokolárně dne 8. června 1929 u okresního soudu v Podbořanech, bylo by lze pokládati za včasné podané jen tenkrát, kdyby tímto okresním soudem bylo odevzdáno poštovní dopravě nejpozději dne 10. června 1929. Poněvadž však okresní soud v Podbořanech odevzdal je na poštu teprve dne 12. června 1929, takže k soudu nalézacímu došlo dne 14. června 1929, jest je pokládati za podané po uplynutí zákonné osmidenní lhůty a proto za opožděné. S usnesením soudu nalézacího, jímž bylo obžalovanému vráceno jeho provedení zmateční stížnosti, došlé dne 4. června 1929, k opatření podpisem oprávněného obhájce, nemá toto provedení nic společného, jsouc prostě novým provedením ohlášené zmateční stížnosti, pro něž platí lhůta § 285 tr. ř. Poněvadž provedení zmateční stížnosti, došlé k soudu nalézacímu dne 4. června 1929, nebylo opatřeno podpisem oprávněného obhájce a tento nedostatek nebyl stěžovatelem napraven ve třídní lhůtě, stanovené § 1 čís. 3 zák. čís. 3/78 ř. zák., nelze k tomuto provedení hleděti. Poněvadž v opovědi zmateční stížnosti, učiněné u okresního soudu v Podbořanech dne 4. března 1929, není označen žádný z důvodů zmatečnosti, uvedených v § 281 tr. ř., ani výslovně, aniž jasným odkazem uvedena skutečnost, jež má býti důvodem zmatečnosti, není zmateční stížnost vůbec provedena. Zmateční stížnost byla tudíž jednak jako po zákonu neprovedená, jednak jako opožděná zamítnuta podle § 4 čís. 1 a § 1 čís. 1 až 3 zák. čís. 3/78 ř. zák. již v sezení neveřejném.

Čís. 3567.

Rozpor se spisy ve smyslu § 281 čís. 5 tr. ř. předpokládá nesprávnou reprodukci obsahu protokolů nebo listin u spisů jsoucích v rozhodovacích důvodech.